

EIGUR AT VERÐA DÝRARI HJÁ SUMMUM AT FERÐAST

Stendur tað til stjóran á Strandferðsluni skal tað verða dýrari hjá summum at ferðast við Strandferðslunin enn tað er hjá øðrum

Áki Bertholdsen

Prísurin á ferðaseðlum við skipunum hjá Strandferðsluni, eigur at verða ymiskur, alt eftir, hvat ferðafólki býr.

Tað heldur Hilmar Eliassen, stjóri á Strandferðsluni.

Hann heldur nevnliga, at Strandferðslan eigur at fáa eina øðrvísi prísskipan, har prísurin á ferðaseðlum verður ásettur eftir, hvar fólk búa.

Grundarlagið undir eini slíkari skipan, er, at tað skal vera biligari hjá fólki, sum hava fastan bústað á eini oyggj, har eitt strandfaraskip siglur til, at ferðast, enn tað er hjá øðrum.

Hann sigur, at hetta er

ein skipan, sum er vælkend aðrastaðni, har fólk, sum býr á eini oyggj, fáa eitt borgarakort og við at vísa tað, fáa tey ferðaseðilin fyri lítið og lætt.

Samstundis heldur Hilmar Eliassen, at tað eigur at verða dýrari hjá øðrum enn oyggjafólki, at ferðast, eitt nú hjá útlenskum ferðafólki.

Sjálvur hevur kensluna av, at tað eisini er politiskur áhugi fyri at gera eina skipan í verk við ymsum ferðaseðlaprísum, alt eftir, hvar fólk býr.

Hann heldur, at hetta er ein skipan, sum kann útvega Strandferðsluni meiri inntøkur.

Hann sigur, at hann hoyrir javnan frá manningini hjá Strandferðsluni, serliga á

Útlendsk ferðafólk undrast á, so biligt tað er at ferðast í Føroyum og akkurát á hesum øki er viljin til at rinda rættliga góður, heldur Hilmar Eliassen, stjóri á Strandferðsluni

skipum, sum sigla á útoyggj, at ferðafólk undrast á, hvussu biligt tað er at ferðast.

Tað er eisini ein sannroynd, at í Føroyum er munandi biligari at brúka samferðslukervið, enn tað er í londum rundan um okkum.

Tí heldur hann, at akkurát á hesum øki er viljin rættliga stórur hjá útlendingum at rinda ein hægri prís.

Hilmar Eliassen vísir á, at tað er føroyski skattgjaldarin, sum rindar fyri samferðslukervið, og at lata útlendsk ferðafólk ferðast fyri sama prís sum føroyingar, er í roynd og veru eitt slag av studningi til tey.

Tí er spurningurin, hví útlendsk ferðafólk ikki skulu

rinda ein hægri prís, sum líkist einum marknaðarprísi.

Gera uppskot í ár

Hilmar Eliassen sigur, at Strandferðslan fer nú at arbeiða við einum uppskoti um, hvussu ein slík skipan kundi verið skrúvað saman.

Men hann sigur, at tá ið samanum kemur er hetta ein politiskur spurningur, men Strandferðslan fer so at gera eitt uppskot um, hvussu hetta kann gerast.

Ein spurningur í hesum sambandi er, um skipanin bara skal umfata útlendsk ferðafólk, ella um tað bara skulu vera oyggjabúgar, sum rinda tann biliga ferðaseðilin, men so at øll hini rinda meiri fyri

ferðaseðilin, eisini føroyingar sum búa á meginlandinum.

Sjálvur hellir Hilmar Eliassen til tann seinna møguleikan.

– Tað er ruddiligari og hóast hevði kanska hevði ferðast nakrar heilt fáar ferðir í eina oyggj, hevur tað lítlan og ongan týðning.

Ein annar møguleiki er, at príslegan verður í trimum, har tey, sum búa í oyggjunum rinda ein prís, allir aðrir føroyingar ein annan prís og so útlendsk ferðafólk aftur ein triðja prís.

Hvussu nógv ein slík skipan kundi givið Strandferðsluni í eyka inntøkum, hava tey ikki mett um enn.

Ætlar at gera eina roynd longu í summar

Longu í summar vil Henrik Old, landsstýrismaður, sleppa undir eina roynd á summum rutum hjá Strandferðsluni, har ferðafólk rinda ymsan prís fyri ferðaseðilin, alt eftir, hvar tey búa

Áki Bertholdsen

Gongst, sum Henrik Old, landsstýrismaður í samferðslumálum, vil, verður tað longu í summar, at Strandferðslan fer undir eina royndarskipan, har fólk skulu rinda ymsar prísir fyri ferðaseðilin, alt eftir, hvar tey búa.

Sum Hilmar Eliassen, stjóri á Strandferðsluni, sigur í aðrari grein, fer Strandferðslan nú at gera eitt uppskot um, hvussu ein slík skipan kann skrúvast saman.

Men Henrik Old heldur, at tað er rætt at royna eina

slíka skipan longu í summar at vita, hvussu hon riggar.

Hann hugsar sær í hesum sambandi, at tey, sum búa á útoyggj, sleppa at ferðast fyri lítið og lætt, ímeðan onnur afturfyri rinda ein hægri prís fyri ferðaseðilin.

Hann heldur, at tað kundi givið Strandferðsluni nakrar royndir at arbeiðt víðari eftir.

Hann sigur, at um útoyggjafólk so sleppa at sigla púra ókeypis, hevur hann einki ímóti tí.

Og um hendan royndin ikki eydnast til fulnar, er tað eisini ein bøtiligur skaði, tí nógvastaðni er talan um lut-

falsliga fá fólk.

Henrik Old hevur leingi verið talsmaður fyri, at útoyggjafólk skulu kunna ferðast biligari enn onnur fólk og hann heldur enntá, at tey skuldu kunna ferðast ókeypis.

Men hann sigur, at tað kann vera torført at gera eina slíka skipan, tí hvar skal markið ganga.

Skulu tað bara vera útoyggjafólk, sum sigla fyri lítið og lætt, ella skulu tað bara vera útlendingar, sum skulu ferðast dýrt.

Hvat við teimum føroyingum, sum búa í miðstað-

arøkinum, spyr hann.

Sjálvur hellir hann til, at tað verða útoyggjafólk, sum ferðast biliga og at tað verður dýrari hjá øllum øðrum.

– Eg siggi ikki fyri mær, at tað ber til at gera eina skipan, sum bara skilir útlendingar burtur úr, tí tað kann elva til trupulleikar.

– Hvat við einum føroyingi, sum lesur uttanlands, er hann føroyingur ella útlendingur? Hvat við fólki, sum koma at keypa fleiri ferðaseðlar, hvussu skal manningin á Strandferðsluni vita um ein ferðaseðil er til ein útlending, ella ikki, sigur Hen-

Henrik Old ætlar sær at skunda undir eina skipan, har prísurin fyri at ferðast við Strandferðsluni verður ymiskur, alt eftir, hvar ferðafólkini búa

rik Old fyri at nevna tveir av trupulleikunum, sum kunnu stinga seg upp.

Harafturat veit Henrik Old ikki rættliga um tað ber til at seta eina slíka skipan í verk fyri eitt skip, sum Smyr-

il, har rættliga nógv fólk ferðast.

– Skal tað gerast, skulu allir 5000 suðuroyingar hava eitt borgarakort. Men tað er væl trúligt, at tað ber til, leggur hann afturat.